EVGENI TANCHEV
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. június 1.[1]

C-204/16. P. sz. ügy

SolarWorld AG
kontra

az Európai Unió Tanácsa

„Fellebbezés – Dömping – A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatala – Végleges vámok – Kötelezettségvállalás – Elfogadhatóság – Részleges megsemmisítés – Elválaszthatóság”

1. E fellebbezéssel a SolarWorld AG (a továbbiakban: SolarWorld) azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a Törvényszék azon végzését,[2] amellyel az mint elfogadhatatlant elutasította az 1238/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (a továbbiakban: szóban forgó rendelet)[3] 3. cikkének megsemmisítésére irányuló keresetet. A szóban forgó rendelet 1. cikke végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó kristályos szilícium fotovillamos modulok behozatalára, míg a rendelet 3. cikke a kivetett vám alól mentesítette az azon vállalatoktól származó importot, amelyek minimális importárat vállaltak a behozatal bizonyos mennyiségére. A megtámadott végzésben a Törvényszék megállapította, hogy a 3. cikk elválaszthatatlan e rendelet fennmaradó részétől, mivel a megsemmisítése megváltoztatná magának a szóban forgó rendeletnek a lényegi tartalmát. Ebből következően a kizárólag a 3. cikk megsemmisítésére irányuló keresetet elutasította, mint elfogadhatatlant.

2. E fellebbezés azt a kérdést veti fel, hogy amennyiben egy rendelet dömpingellenes vámot vet ki, majd mentesíti e vám megfizetése alól azokat az exportőröket, amelyek kötelezettségvállalását elfogadták, akkor lehet-e kizárólag a mentesítés megsemmisítését kérni. Ha ez lenne a helyzet, és amennyiben a fellebbezésnek helyt kellene adni, a rendeletben előírt dömpingellenes vám kizárólag a korábban a kötelezettségvállalásban részt vevő vállalatok behozatalaira lenne alkalmazandó. Ellenkező esetben, és amennyiben a fellebbezésnek helyt kellene adni, az egész rendeletet meg kellene semmisíteni, és a továbbiakban nem lehetne alkalmazni e rendeletet. A Bizottságnak kellene megtennie a megtámadott végzés megsemmisítését kimondó ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket, és különösen értékelnie kellene azt, hogy elfogadható-e egy felülvizsgált kötelezettségvállalás, vagyis ilyen mentesség nélkül kivethető-e a vám.

1 Eredeti nyelv: angol.

2 2016. február 1-jei SolarWorld és társai kontra Tanács végzés, T-141/14, EU:T:2016:67 (a továbbiakban: megtámadott végzés).

3 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. december 2-i rendelet (HL 2013. L 325., 1. o.).

I. Jogi háttér

3. Az 1225/2009/EK tanácsi rendelet[4] 7. cikke a következőket írja elő:

„(1) Átmeneti vámokat lehet kivetni, ha az 5. cikknek megfelelően eljárás indult, erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információik benyújtására és az észrevételeik megtételére, továbbá amennyiben a dömping és az ebből következően a közösség gazdasági ágazatának okozott kár ténye időleges megállapítást nyert, és ha a Közösség érdekei beavatkozást kívánnak meg a kár megelőzése céljából. […]

(2) Az átmeneti dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az ideiglenesen megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetésére.

[…]”

4. Az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Abban az esetben, ha sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság elfogadhatja az exportőr megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy az árait felülvizsgálja vagy a dömpingáron történő kivitelt leállítja; a Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott egyedi konzultációt követően megállapítja, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik. Ilyen esetben, és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámok, vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámok – a körülményektől függően – nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára. Az ilyen kötelezettségvállalások alapján való árnövekedés nem lehet magasabb, mint ami a dömpingkülönbözet megszüntetéséhez szükséges, és alacsonyabbnak kell lennie, mint a dömpingkülönbözet, ha az ilyen növekedés a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához elegendő.”

5. Az alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha kötelezettségvállalását a kötelezettségvállalás bármely részes fele megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását – konzultációt követően – szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel kell visszavonni, és automatikusan alkalmazni kell a 7. cikkel összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámot, vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámot, amennyiben az érintett exportőrnek lehetősége nyílt a véleménynyilvánításra, kivéve, ha a kötelezettségvállalást ő maga vonta vissza.

[…]”

4 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i rendelet (egységes szerkezetbe foglalt változat) (a továbbiakban: alaprendelet) (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o; HL 2016. L 44., 20. o.).

6. Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. […] A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.”

II. Az eljárás háttere

7. 2012. szeptember 6-án a Bizottság dömpingellenes eljárást indított a Kínából származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik behozatalára vonatkozóan.[5] Ezt az eljárást az EU Pro Sun, a kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik európai gyártóinak szervezete által benyújtott panasz alapján indították meg.

8. 2012. november 8-án a Bizottság szubvencióellenes eljárást indított a Kínából származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik behozatalára vonatkozóan.[6]

9. 2013. június 4-én a Bizottság elfogadta az 513/2013/EU rendeletet, amellyel ideiglenes dömpingellenes vámot vetettek ki a Kínából származó érintett termékre.[7] Az ideiglenes dömpingellenes vám értékvám formáját öltötte.

10. Az 513/2013 rendelet megsemmisítése iránti, a kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik két európai gyártója – köztük a SolarWorld – által benyújtott keresetet a Törvényszék végzésével[8] elutasította. Az e végzés elleni fellebbezést a Bíróság végzésével[9] elutasította.

11. A Bizottsághoz intézett 2013. július 27-i levelével a Kínai Gép- és Elektronikus Termék Export-import Kereskedelmi Kamara (a továbbiakban: CCCME), valamint az exportáló gyártók egy csoportja kötelezettségvállalást ajánlott, amely szerint az éves szintű behozatal egy meghatározott szintjéig olyan minimális importárat alkalmaznak (a továbbiakban: minimális importár), amely megfelel piaci teljesítményüknek. Az e mennyiség feletti behozatalra értékvám vonatkozna. 2013. augusztus 2-án a Bizottság meghozta a 2013/423/EU határozatot, amellyel elfogadta e kötelezettségvállalást.[10] Ugyanezen a napon a Bizottság meghozta az 513/2013 rendeletet módosító 748/2013 rendeletet,[11] e kötelezettségvállalás elfogadásának figyelembevétele céljából.

5 Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL 2012. C 269., 5. o.).

6 Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindításáról (HL 2012. C 340., 13. o.).

7 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott e behozatal tekintetében nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről szóló 182/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 4-i rendelet (HL 2013. L 152., 5. o.).

8 2015. április 14-i SolarWorld és Solsonica kontra Bizottság végzés, T-393/13, nem tették közzé, EU:T:2015:211.

9 2016. március 16-i SolarWorld kontra Bizottság végzés, C-312/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:162.

10 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatban felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló, 2013. augusztus 2-i határozat (HL 2013. L 209., 26. o.).

11 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 513/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. augusztus 2-i rendelet (HL 2013. L 209., 1. o.).

12. 2013. december 2-án a Tanács elfogadta a szóban forgó rendeletet, amellyel végleges dömpingellenes vámot vetettek ki a Kínából származó érintett termék behozatalára. A szóban forgó rendelet 1. cikkében a Tanács értékvámot vetett ki. A 2. cikk megállapította, hogy az 513/2013 rendelet szerint kivetett ideiglenes vámok útján biztosított összegeket véglegesen beszedik. A 3. cikk mentesítette az 1. cikkben kivetett vám alól az elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló és a 2013/707/EU bizottsági végrehajtási határozat mellékletében felsorolt vállalatok által számlázott behozatalokat. [12]

13. A 2013/707 határozatot a Bizottság 2013. december 4-én fogadta el. E határozatban a Bizottság elfogadta a CCCME és az exportáló gyártók egy csoportja által felajánlott módosított kötelezettségvállalást (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) a végleges dömpingellenes vám alkalmazási idejére. A Bizottság a kötelezettségvállalást nemcsak a dömpingellenes eljárás, hanem a szubvencióellenes eljárás vonatkozásában is elfogadta.

14. 2013. december 2-án a Tanács elfogadta az 1239/2013 rendeletet, amellyel végleges kiegyenlítő vámot vetett ki a Kínából származó érintett termék behozatalára. [13] Az 1. cikkben értékvámot vetettek ki. A 2. cikk mentesítette e szubvencióellenes vám alól a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló és a 2013/707 bizottsági határozat mellékletében felsorolt vállalatok által számlázott behozatalokat.

15. A 2013/423 határozat és a 2013/707 határozat megsemmisítése iránti keresetet a Törvényszék végzésével [14] elutasította. A végzés ellen benyújtott fellebbezést a Bíróság végzésével [15] elutasította.

16. 2014. szeptember 15-i levelével a Bizottság a kötelezettségvállalás 3.5 kikötésével összhangban elfogadta a CCCME minimális importár lefelé történő kiigazítására irányuló kérelmét. 2017. február 16-án a Törvényszék elutasította a Bizottság 2014. szeptember 15-i levelében foglalt határozatának megsemmisítése iránt a SolarWorld által benyújtott keresetet. [16]

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

17. 2014. február 28-án a SolarWorld és a kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik két másik gyártója, a Brandoni solare SpA (a továbbiakban: Brandoni solare), valamint a Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (a továbbiakban: Solaria Energia) keresetet nyújtott be a szóban forgó rendelet 3. cikkének megsemmisítése iránt.

18. A megtámadott végzésben a Törvényszék elutasította a keresetet mint elfogadhatatlant.

19. A Törvényszék emlékeztetett arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely uniós aktus részleges megsemmisítése csak abban az esetben lehetséges, ha a megsemmisíteni kért elemek elválaszthatók az aktus többi részétől, vagyis amennyiben az aktus részleges megsemmisítése folytán annak lényeges tartalma megváltozik. A jelen ügyben kizárólag a szóban forgó rendelet 3. cikkének megsemmisítését kérték. A 3. cikk megsemmisítésének eredményeként a dömpingellenes vámot az elfogadott kötelezettségvállalást felajánló exportáló gyártóktól származó teljes behozatalra alkalmaznák. Ez szélesebb hatállyal ruházná fel a dömpingellenes vámot, mivel a szóban forgó rendelet alapján e vám

12 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának megerősítéséről szóló, 2013. december 4-i 2013/707/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL 2013. L 325., 214. o.).

13 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2013. december 2-i 1239/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 66. o.).

14 2015. január 14-i SolarWorld és társai kontra Bizottság végzés, T-507/13, EU:T:2015:23.

15 2016. március 10-i SolarWorld kontra Bizottság végzés, C-142/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:163.

16 2017. február 16-i SolarWorld és társai kontra Bizottság ítélet, T-783/14, nem tették közzé, EU:T:2017:88.

csupán azon exportáló gyártók behozatalaira vonatkozik, amelyek nem írták alá a kötelezettségvállalást, és amelyek behozatalai az érintett termék teljes behozatalának 30%-át teszik ki. Így a 3. cikk nem választható el a szóban forgó rendelet többi részétől. Ennélfogva a kizárólag a 3. cikk megsemmisítésére irányuló keresetet utasították el elfogadhatatlanság miatt.

20. Mivel a Törvényszék azzal az indokkal utasított el a keresetet, hogy kizárólag a 3. cikk megsemmisítése folytán megváltozna a szóban forgó rendelet lényeges tartalma, nem vizsgálta meg a Tanács által felhozott másik elfogadhatatlansági jogalapot, amely szerint a SolarWorld, a Brandoni solare és a Solar Energia nem rendelkeztek kereshetőségi joggal a szóban forgó rendelet 3. cikkét illetően.

IV. A Bíróság előtti eljárás és a kereseti kérelmek

21. 2016. április 11-én benyújtott fellebbezésével a SolarWorld azt kéri a Bíróságtól, hogy állapítsa meg, hogy a fellebbezési kérelem elfogadható és megalapozott, helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést, hozzon érdemi döntést, és semmisítse meg a szóban forgó rendelet 3. cikkét, vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé. A SolarWorld továbbá azt kéri a Bíróságtól, hogy a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

22. A Tanács azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést és kötelezze a SolarWorldöt a fellebbezés, valamint a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

23. A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, mint megalapozatlant, valamint kötelezze a SolarWorldöt a költségek viselésére.

V. A fellebbezési jogalapok értékelése

24. A SolarWorld két fellebbezési jogalapra hivatkozik. Először is előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikke nem választható el a rendelet többi részéről. Másodszor arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. és 20. cikkét, amikor elutasította keresetét, mint elfogadhatatlant.

A. Az első fellebbezési jogalap

1. A felek érvei

25. Első fellebbezési jogalapjával a SolarWorld előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 53–60. pontjában, és különösen 55., valamint 59. pontjában azt állapította meg, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikke nem választható el a rendelet többi részétől.

26. Először is a SolarWorld arra hivatkozik, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikkében szereplő minimális importár, valamint a rendelet 1. cikkében szereplő dömpingellenes értékvám a dömpingellenes intézkedések két formája. Mint ilyeneknek, azonos a céljuk (az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárítása), valamint azokat olyan szinten kell rögzíteni, amely révén elhárítják e kárt. Ennélfogva az egyik dömpingellenes intézkedés (a kötelezettségvállalás) felváltása egy másik dömpingellenes intézkedéssel (a vámokkal) nem változtatja meg a szóban forgó rendelet lényeges tartalmát. Ennek oka az, hogy e rendelet joghatása a dömpingellenes intézkedések kivetése a teljes dömpingelt behozatalra, függetlenül azok formájától. Ami a megtámadott végzés 57. pontjában

hivatkozott ítéleteket illeti, azok nem alkalmazhatók a jelen ügyre, mivel ezekben az ítéletekben a részleges megsemmisítés a megtámadott jogi aktus hatályának *érdemi változásával* járt volna, míg a jelen ügyben a szóban forgó rendelet részleges megsemmisítése csak a kivetett dömpingellenes intézkedések *formai módosulását* eredményezné.

27. Másodszor a SolarWorld előadja, hogy az alaprendelet maga rendelkezik az egyik dömpingellenes intézkedés másik, eltérő formájú dömpingellenes intézkedéssel való felváltásáról. E rendelet 8. cikkének (9) bekezdése azt mondja ki, hogy amennyiben egy kötelezettségvállalást megszegnek vagy visszavonnak, vagy a Bizottság visszavonja annak elfogadását, akkor automatikusan alkalmazni kell a dömpingellenes vámot.

28. Harmadszor, a SolarWorld hangsúlyozza, hogy amennyiben a Törvényszék megsemmisítette volna a szóban forgó rendelet 3. cikkét, azon az alapon, hogy a SolarWorld állításának megfelelően a minimális importárat nem olyan szinten állapították meg, amely elhárítja az uniós gazdasági ágazatot ért kárt, ez nem szükségképpen eredményezte volna vámok kivetését. A Bizottság és a Tanács oly módon is megfelelhetett volna a megsemmisítést kimondó ítéletnek, hogy a kárt elhárító szinten rögzített felülvizsgált minimális importárat fogad el.

29. Negyedszer, a SolarWorld előadja, hogy kizárólag a szóban forgó rendelet 3. cikkének megsemmisítése az e rendelet 1. cikkében rögzített dömpingellenes *vámok* teljes dömpingelt behozatalra való kivetését eredményezné, míg azokat korábban csak e behozatal 30%-ára alkalmazták. Ez nem változtatja meg a szóban forgó rendelet joghatását, mivel e rendelet joghatása a dömpingellenes *intézkedések* kivetése a teljes dömpingelt behozatalra. Ennélfogva nem releváns, hogy a dömpingellenes intézkedések egy konkrét formája a dömpingelt behozatal mekkora hányadára vonatkozik.

30. A Tanács előadja, hogy az első fellebbezési jogalap elfogadhatatlan, mivel először is pusztán megismétel egy, a Törvényszék elé terjesztett kifogást, másodszor pedig az olyan ténykérdéseken alapul, amelyeket a bizonyítékok elferdítésének a SolarWorld által nem hivatkozott esetét kivéve a Bíróság nem vizsgálhat felül.

31. A jogalap érdemét illetően a Tanács előadja, hogy az első fellebbezési jogalapot el kell utasítani. Először is a SolarWorld által a dömpingellenes intézkedések és a dömpingellenes vámok között alkalmazott megkülönböztetés mesterséges. Ahol az alaprendelet „intézkedésekre” utal, ez alatt általában vámokat ért, például a 7. és 9. cikk címében. Másodszor, a Tanács előadja, hogy kizárólag a szóban forgó rendelet 3. cikkének megsemmisítése azt eredményezné, hogy az e rendelet 1. cikkében rögzített dömpingellenes vámok a *teljes* behozatalra vonatkoznának, holott azokat korábban csak a bizonyos éves mennyiséget meghaladó behozatalra, vagyis a dömpingelt behozatalnak csak egy *részére* alkalmazták. Ez megváltoztatná a szóban forgó rendelet lényeges tartalmát. Harmadszor, a Tanács előadja, hogy a vámok nélkül a kötelezettségvállalást nem lehetne végrehajtani. Ennek az az oka, hogy a kötelezettségvállalás hatálya korlátozott (csak a behozatal bizonyos mennyiségére vonatkozik, efölött vámokat kell alkalmazni). Negyedszer, az uniós gazdasági ágazat érdekeinek értékelése során a Tanács és a Bizottság figyelembe vette a minimális importár hatásait. Ötödször, a vámokat olyan mértékben rögzítették, amely a minimális importárral együttesen elhárítja az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt. Ennélfogva a szóban forgó rendelet a vámok és a kötelezettségvállalás gazdaságra gyakorolt együttes hatásán alapul. Nem biztos, hogy a Tanács a kötelezettségvállalás nélkül dömpingellenes vámokat vetett volna ki a teljes dömpingelt behozatalra.

32. A Bizottság előadja, hogy az első fellebbezési jogalap megalapozatlan.

33. Először is nem releváns, hogy a kötelezettségvállalás és a dömpingellenes vámok is dömpingellenes intézkedések, és mint ilyenek, azonos célra irányulnak (az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár orvoslására). Az számít, hogy az előbbi utóbbival való felváltása megváltoztatná a szóban forgó rendelet lényeges tartalmát. Ez az oka annak, hogy a kötelezettségvállalást és a vámokat együttesen értékelték a kár kiküszöbölése és az uniós érdek szempontjából. Ezenfelül a kötelezettségvállalás és a dömpingellenes vámok eltérő hatásokkal járnak. Míg a kötelezettségvállalásból eredő többletbevételeket az exportőrt kapja, addig a vámbevételeket az uniós költségvetésbe fizetik be.

34. Másodszor, a Bizottság nem fogadja el a SolarWorld azon érvét, amely szerint a megtámadott végzés 57. pontjában hivatkozott ítéletek nem alkalmazhatók a jelen ügyben. A Bizottság hangsúlyozza, hogy ezekben az ítéletekben nem azért utasították el a részleges megsemmisítést, mert az a szóban forgó jogi aktus hatályának érdemi változásával járt volna, hanem azért, mert az megváltoztatta volna a szóban forgó jogi aktus lényeges tartalmát. Ehhez hasonlóan a jelen ügyben a Törvényszék azt állapította meg, hogy kizárólag a szóban forgó rendelet 3. cikkének megsemmisítése megváltoztatná e rendelet lényeges tartalmát. Ennek oka az volt, hogy kizárólag a 3. cikk megsemmisítése kiterjesztette volna a *dömpingellenes vámok* hatályát, mivel azok korábban mentesített behozatalokra is alkalmazandók lettek volna. Ellentétben a SolarWorld érvelésével, a Törvényszék nem állapította meg, hogy a részleges megsemmisítés megváltoztatta volna a *szóban forgó rendelet* hatályát.

35. A Bizottság álláspontja szerint nem lehet azzal érvelni, hogy a SolarWorldnek nem fűződik érdeke a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítéséhez (mivel a rendelet 1. cikke a kínai versenytársaira ró ki vámokat). Ennek az az oka, hogy a rendelet egészének megsemmisítése iránti kereset benyújtása során a SolarWorld kérhette volna az ítélet hatályának felfüggesztését mindaddig, amíg az illetékes intézmények elfogadják az ezen ítéletnek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket (másként fogalmazva, amíg ezek az intézmények ismételten dömpingellenes vámokat kivető rendeletet hoznak). A kizárólag a 3. cikk megsemmisítése iránti kérelem a Bizottság megfogalmazása szerint olyan „perstratégiai hiba”, amely a jelen eljárásban nem orvosolható.

36. A Bizottság megállapítja, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy nincs helye a részleges megsemmisítésnek. Amennyiben a Törvényszék azt állapította volna meg, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikke jogellenes, akkor csak az egész rendeletet semmisíthette volna meg, a Tanácsra és a Bizottságra hagyva annak eldöntését, hogy a dömpingellenes intézkedések melyik formáját kell meghozni az ítéletének való megfelelés érdekében. Csak a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítése révén lehetne tiszteletben tartani a Szerződésekben előírt intézményi egyensúlyt.

37. A CCCME nem terjesztett elő írásbeli észrevételt. A tárgyaláson ugyanakkor egyetértett a Tanáccsal és a Bizottsággal abban, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikke nem választható el e rendelet többi részétől.

2. Értékelés

a) Az elfogadhatóságról

38. A Tanács előadja, hogy az első fellebbezési jogalap elfogadhatatlan, mivel először is az csupán megismétli a Törvényszék elé terjesztett elválaszthatósági kifogást, másodszor pedig, az olyan ténykérdéseken alapul, amelyeket a Bíróság nem vizsgálhat felül.

39. Álláspontom szerint a Tanács által felhozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

40. Először is igaz, hogy a Tanács által felhozott elfogadhatatlansági kifogásra válaszolva a SolarWorld az elsőfokú eljárás során azzal érvelt, hogy e rendelkezés elválasztható a szóban forgó rendelet többi részétől. A SolarWorld a Bíróság elé terjesztett írásbeli beadványában egyértelműen megjelöli, hogy a megtámadott végzés melyik pontjait érinti álláspontja szerint téves jogalkalmazás, különös figyelemmel

az 55. pontra (amely a 3. cikk megsemmisítése esetén a dömpingellenes vámok szélesebb hatályára vonatkozik), az 57. pontra (amelyben a Törvényszék az elválaszthatósági követelményre vonatkozó korábbi ítéleteket vizsgálja) és az 59. pontra (amelyben a Törvényszék azt állapítja meg, hogy a 3. cikk nem választható el a szóban forgó rendelet többi részétől). Ennélfogva a SolarWorld nem a Törvényszék elé terjesztett kérelem puszta megismételt vizsgálatát kéri, és a Bíróság elvégezheti a megtámadott végzés felülvizsgálatát. [17]

41. Másodszor, az a kérdés, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikke az ítélkezési gyakorlat értelmében elválaszthatónak tekinthető-e a rendelet többi részétől, és így önmagában megsemmisíthető-e, nem ténykérdés. Olyan jogi minősítési kérdésről van szó, amelynek felülvizsgálata a Bíróság hatáskörébe tartozik. [18]

42. Következésképpen úgy vélem, hogy a fellebbezés első jogalapja elfogadható.

b) A jogalap érdeméről

43. Az első fellebbezési jogalappal a SolarWorld előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikke nem választható el a rendelet többi részétől.

44. Emlékeztetek arra, hogy míg a szóban forgó rendelet 1. cikke dömpingellenes vámokat vet ki értékvámok formájában, addig a 3. cikk úgy rendelkezik, hogy a dömpingelt behozatal „mentesül az 1. cikkben megállapított dömpingellenes vám alól, amennyiben […] a […] termékeket a [2013/707 határozat] mellékletében felsorolt vállalat közvetlenül […] gyártotta, szállította és számlázta […]”. A 2013/707 határozat melléklete felsorolja az összes olyan exportáló gyártót, amelynek felajánlott kötelezettségvállalását a Bizottság elfogadta. E kötelezettségvállalást a 2013/423 határozat úgy határozza meg, hogy az a behozatal bizonyos éves mennyiségére vonatkozó minimális importárból áll, az említett mennyiség pedig megfelel az exportáló gyártók akkori piaci teljesítményének. [19]

45. Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően valamely uniós jogi aktus részleges megsemmisítése csak annyiban lehetséges, amennyiben a megsemmisíteni kért elemek elválaszthatók az aktus többi részétől. E követelmény nem teljesül, ha a jogi aktus részleges megsemmisítése folytán a jogi aktus lényeges tartalma megváltozik, amit objektív szempont, nem pedig a vitatott jogi aktust elfogadó hatóság politikai akaratával összefüggő szubjektív szempont alapján kell értékelni. [20] Valamely uniós aktus részei elválaszthatóságának vizsgálata e részek hatályának vizsgálatát feltételezi, annak értékelése végett, hogy megsemmisítésük módosítja-e ezen aktus szellemét és lényegét. [21]

46. Kizárólag a 3. cikk megsemmisítése megváltoztatná a szóban forgó rendelet lényeges tartalmát? Véleményem szerint nem.

47. Kiindulásként rá kell mutatnom, hogy egy, a dömpingellenes vámot érintő hiba a ténybeli megállapítást érintő hibához hasonlóan eredményezheti a dömpingellenes vámot kivető rendelet lényegi tartalmának megváltozását.

17 2017. január 19-i Bizottság kontra Total és Elf Aquitaine ítélet, C-351/15 P, EU:C:2017:27, 30–34. pont.

18 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítélet, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 15–19. pont.

19 Lásd a 2013/423 határozat (5) és (6) preambulumbekezdését.

20 2012. december 6-i Bizottság kontra Verhuizingen Coppens ítélet, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 38. pont.

21 2015. november 12-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-121/14, EU:C:2015:749, 21. pont.

48. Nem kétséges, hogy az intézményeknek a dömping meghatározására, a kárra, az okozati összefüggésre és az uniós érdekre vonatkozó ténybeli megállapításai megsemmisítés esetén alkalmasak a dömpingellenes vámot kivető rendelet lényeges tartalmának megváltoztatására, mivel ezen elemek hiányában nem lehet vámot kivetni.[22] Például a rendes értékek meghatározása során elkövetett hiba csakis a dömpingellenes vámokat kivető teljes rendelet megsemmisítését eredményezheti, mivel „a rendes érték alapvető feltétel az alkalmazandó dömpingellenes vámtétel megállapítása szempontjából”[23].

49. A dömpingellenes vámot érintő hiba még inkább alkalmas lehet az e vámot kivető rendelet lényeges tartalmának módosítására. Ennek oka az, hogy az ilyen rendelet célja éppen a vám kivetése annak érdekében, hogy kiküszöbölje az uniós gazdasági ágazatot ért kárt.

50. E tekintetben hivatkozni kell a Törvényszék közelmúltban hozott Canadian Solar ítéletére.[24] A Canadian Solar ítéletben az 1238/2013 rendelet – amelynek 3. cikkét támadják meg a jelen eljárásban – egészét megtámadták egyes kínai exportáló gyártók és a velük kapcsolatban álló importőr. A Tanács és a Bizottság többek között először is előadta, hogy a felpereseknek nem fűződik érdekük a 3. cikk megsemmisítéséhez (mivel a közigazgatási eljárás során kérték a 3. cikk elfogadását), és másodszor az 1. cikk nem választható el a jogi aktus többi részétől, ezért harmadszor a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítése iránti kereset elfogadhatatlan. A Törvényszék először is megállapította, hogy elfogadhatók a végleges dömpingellenes vámokat kivető rendelettel szemben azon felek által benyújtott keresetek, amelyek kötelezettségvállalásait elfogadták, másodszor, hogy az 1. cikk nem választható el a szóban forgó rendelet többi részétől, ennek eredményeként harmadszor, elfogadható a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítése iránti kereset. A Törvényszék kimondta különösen azt, hogy „az intézményeknek [a szóban forgó rendelet] 1. cikke elfogadását eredményező értékelései érvénytelenítésére alkalmas hiba e rendelet lényeges tartalmát változtatja meg. A 3. cikk […] automatikusan hatályát veszti, mivel mentességet állapít meg az e rendelet 1. cikke által megállapított dömpingellenes vámok megfizetése alól”[25].

51. Álláspontom szerint a Törvényszék helyesen mondta ki a Canadian Solar ítéletben, hogy a szóban forgó rendelet 1. cikke nem választható el e rendelet többi részéről. Ugyanakkor az alább ismertetett okok miatt ebből nem következik, hogy a 3. cikk nem választható el a szóban forgó rendelet többi részétől.

52. Először is szeretném hangsúlyozni, hogy a szóban forgó rendelet 1. cikke nem teszi függővé semmilyen feltételtől a vámok kivetését. A vámok kivetése különösen nem függ a kötelezettségvállalás megsértésétől vagy visszavonásától. Ennélfogva, ha kizárólag e rendelet 3. cikkét semmisítenék meg, az 1. cikket ugyanúgy kellene alkalmazni, mint a szóban forgó rendelet Tanács által elfogadott változata alapján (csak a mentesség nélkül).

22 Lásd az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdését és 9. cikkének (4) bekezdését.

23 2016. szeptember 15-i PT Wilmar Bioenergi Indonesia és PT Wilmar Nabati Indonesia kontra Tanács ítélet, T-139/14, nem tették közzé, EU:T:2016:499, 109. pont. Ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtottak be, amely folyamatban van a Bíróság előtt (lásd: Tanács kontra PT Wilmar Bioenergi Indonesia és PT Wilmar Nabati Indonesia ügy, C-603/16 P).

24 2017. február 28-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet, T-162/14, nem tették közzé, EU:T:2017:124 (a továbbiakban: Canadian Solar ítélet). Ezen ítélettel szemben fellebbezést terjesztettek elő, amely folyamatban van a Bíróság előtt (lásd: Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ügy, C-236/17 P).

25 2017. február 28-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet, T-162/14, nem tették közzé, EU:T:2017:124, 45. pont.

53. Ezzel szemben a szóban forgó rendelet 3. cikke mentességet ír elő az 1. cikk alól. Ennélfogva, ha kizárólag az 1. cikket semmisítenék meg, a kötelezettségvállalásban rögzített minimális importárat kellene alkalmazni a vámok helyett, mivel a szóban forgó rendelet Tanács által elfogadott változatában a 3. cikk csak az 1. cikkben rögzített vámok megfizetése alóli mentességként alkalmazandó.[26]

54. Ennélfogva irreleváns, hogy a szóban forgó rendelet 1. cikkében előírt dömpingellenes vámok és a rendelet 3. cikkében hivatkozott kötelezettségvállalás az ugyanolyan céllal (az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár kiküszöbölése) rendelkező dömpingellenes intézkedések két formáját jelentik, ahogy arra a SolarWorld hivatkozik. Az a releváns, hogy az egyik intézkedés a másik alóli mentesség, és hogy ebből következően az előbbi megsemmisítése nem ugyanazokkal a következményekkel jár, mint az utóbbi megsemmisítése.

55. Ebből következik, hogy míg kizárólag a szóban forgó rendelet 1. cikkének megsemmisítése megváltoztatná e rendelet lényeges tartalmát, addig kizárólag a rendelet 3. cikkének megsemmisítése nem. Annak oka, hogy a Canadian Solar ítéletben[27] az nyert megállapítást, hogy az 1. cikk nem választható el a szóban forgó rendelet többi részéről, vagyis az, hogy a 3. cikk az 1. cikk alóli mentesség, pontosan az az ok, amely miatt a 3. cikket elválaszthatónak kell tekinteni.

56. E következtetést alátámasztja az, hogy minden olyan helyzetben, amikor nem alkalmazzák a kötelezettségvállalást, vagy annak alkalmazása megszűnik, meg kell fizetni a szóban forgó rendelet 1. cikkében rögzített vámokat. Ahogy fent említettem, a kötelezettségvállalásban rögzített minimális importár csak a behozatal bizonyos éves mennyiségére alkalmazandó. Az e mennyiséget meghaladó behozatalra a szóban forgó rendelet 1. cikkében rögzített vámokat kell alkalmazni. Ezenfelül az alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése szerint, amennyiben a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a szóban forgó rendelet 1. cikkében rögzített vámokat „automatikusan alkalmazni kell”. A kötelezettségvállalás elfogadását a Bizottság valóban visszavonta egyes exportáló gyártóktól, azzal az indokkal, hogy megszegték a kötelezettségvállalás alapján fennálló kötelezettségeiket (különösen a minimális importár tiszteletben tartására irányuló kötelezettségüket, illetve a jelentési kötelezettségüket)[28], vagy arra hivatkozva, hogy az exportáló gyártók vissza kívánják vonni a kötelezettségvállalást.[29] A szóban forgó rendelet 1. cikkében előírt vámok azonnal alkalmazásra kerültek.[30]

26 Az intézmények dönthettek volna úgy, hogy a szóban forgó rendelet 1. cikkében előírt értékvám helyett minimális árra vonatkozó vámot vetnek ki (lásd például: a Kínai Népköztársaságból származó magnézium-oxid behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1999. június 21-i 1334/1999/EK tanácsi rendelet, HL 1999. L 159., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 11. fejezet, 31. kötet, 236. o.). A minimális árra vonatkozó vám és az értékvám kombinációját is kivethették volna (lásd: a Kínai Népköztársaságból származó magnézium-oxid behozatalára az 1334/1999/EK rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedések módosításáról szóló, 2003. június 5-i 985/2003/EK tanácsi rendelet, HL 2003. L 143., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 11. fejezet, 46. kötet, 290. o.).

27 2017. február 28-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet, T-162/14, nem tették közzé, EU:T:2017:124.

28 A 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalások elfogadásának három exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2015. június 4-i 2015/866/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 139., 30. o.); a 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalás elfogadásának egy exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2015. augusztus 18-i 2015/1403/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 218., 1. o.); a 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalás elfogadásának két exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2015. november 11-i 2015/2018/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 295., 23. o.); a 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalás elfogadásának egy exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2016. június 28-i 2016/1045/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 170., 5. o.); valamint a 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalás elfogadásának két exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2016. december 7-i 2016/2146/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 333., 4. o.).

29 A 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalás elfogadásának egy exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2016. január 28-i 2016/115/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 23., 47. o.); valamint a 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalás elfogadásának öt exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2016. november 15-i 2016/1998/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 308., 8. o.).

30 Lásd a 2015/866 rendelet (96) preambulumbekezdését, a 2015/1403 rendelet (34) preambulumbekezdését, a 2015/2018 rendelet (70) preambulumbekezdését, a 2016/115 rendelet (16) preambulumbekezdését, a 2016/1045 rendelet (55) preambulumbekezdését, a 2016/998 rendelet (23) preambulumbekezdését és a 2016/2146 rendelet (45) preambulumbekezdését.

57. Másodszor, irreleváns, hogy kizárólag a szóban forgó rendelet 3. cikke megsemmisítésének eredményeként az 1. cikkben rögzített dömpingellenes vámok valamennyi behozatalra vonatkoznának, míg jelenleg csak azon exportőrök importjaira vonatkoznak, amelyek nem részesei a kötelezettségvállalásnak, vagyis a teljes behozatal 30%-ára.

58. E tekintetben szeretnék rámutatni, hogy kizárólag a 3. cikk megsemmisítése nem terjesztené ki a szóban forgó rendelet hatályát, mivel az 1. cikk alapján a vámokat a teljes behozatalra kivetik. A kötelezettségvállalásban részes társaságok behozatalai csak mentesülnek a vámok alól, ahogy az egyértelmű abból, hogy amennyiben a kötelezettségvállalást megsértik, vagy visszavonják, a vámokat automatikusan alkalmazni kell.

59. Még ha valóban úgy is kellene tekinteni, hogy kizárólag a 3. cikk megsemmisítése kiterjesztené a *dömpingellenes vámok* hatályát, ez, ahogy azt a SolarWorld állítja, irreleváns lenne, mivel a *szóban forgó rendelet* hatálya nem változna meg. Kizárólag a 3. cikk megsemmisítése esetén az 1. cikk hatálya pontosan ugyanaz lenne, mint a szóban forgó rendelet Tanács által elfogadott változatáé.

60. Ennélfogva álláspontom szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 55. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó rendelet lényeges tartalma megváltozna, mivel kizárólag a 3. cikk megsemmisítése „szélesebb hatállyal ruházná fel a dömpingellenes vámokat, mint az a Tanács által elfogadott [szóban forgó] rendelet alkalmazásából következik”.

61. Harmadszor, ami a megtámadott végzés 57. pontjában hivatkozott ítéleteket, vagyis a Carbunión végzést,[31] a Du Pont de Nemours ítéletet,[32] a Németország kontra Parlament és Tanács ítéletet[33] és a Government of Gibraltar kontra Bizottság végzést[34] illeti, álláspontom szerint ezek megkülönböztethetők a jelen ügytől.

62. A Carbunión végzésben[35] a Bíróság azt állapította meg, hogy nem lehet csak azon feltételek megsemmisítését kérni, amelyek mellett a szénipar részére nyújtott állami támogatást összeegyeztethetőnek nyilvánították a belső piaccal. Az összeegyeztethetőségről szóló határozat szerint a szóban forgó támogatás „bezárási támogatás” volt, amely „kifejezetten a széntermelő egységek folyó termelési veszteségeinek fedezésére szánt, vállalkozásoknak nyújtott támogatás” volt. Ennélfogva a belső piaccal való összeegyeztethetőségének feltétele volt „egy 2018. december 31-nél nem későbbi határidejű bezárási terv” megléte.[36] Ebből következően a Bíróság megállapította, hogy az összeegyeztethetőségről szóló határozat célja az volt, hogy „rögzítse a versenyképtelen szénbányák bezárásának sajátos jogi kereteit”. Egyedül az e feltételt megállapító rendelkezés megsemmisítése megváltoztatta volna a Tanács összeegyeztethetőségről szóló határozatának lényeges tartalmát, mivel annak „eredményeként megszűnt volna az időbeli követelmény, így a versenyképtelen szénbányáknak nem kellett volna 2018. december 31-ig megszüntetniük működésüket, hanem határozatlan ideig állami támogatást kaphattak volna, ellentétben [a Tanács összeegyeztethetőségről szóló határozatának] céljával”[37]. Ezzel szemben a jelen ügyben a 3. cikk megsemmisítése nem szüntetne meg olyan feltételt, amely mellett az 1. cikkben rögzített dömpingellenes vámokat kivetették, mivel nincsenek ilyen feltételek. Ennélfogva a Törvényszék helytelenül állapította meg a megtámadott végzés 57. pontjában, hogy a Carbunión végzésben szereplő helyzet hasonló a jelen eljárásban szereplő helyzethez.

31 2014. december 11-i Carbunión kontra Tanács végzés, C-99/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2446 (a továbbiakban: Carbunión végzés).

32 2013. április 12-i Du Pont de Nemours (France) és társai kontra Bizottság ítélet, T-31/07, nem tették közzé, EU:T:2013:167 (a továbbiakban: Du Pont de Nemours ítélet).

33 2000. október 5-i Németország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-376/98, EU:C:2000:544 (a továbbiakban: Németország kontra Parlament és Tanács ítélet).

34 2012. július 12-i Government of Gibraltar kontra Bizottság végzés, C-407/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:464 (a továbbiakban: Government of Gibraltar kontra Bizottság végzés).

35 2014. december 11-i Carbunión kontra Tanács végzés, C-99/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2446.

36 A versenyképtelen szénbányák bezárását elősegítő állami támogatásról szóló, 2010. december 10-i 2010/787/EU tanácsi határozat (HL 2010. L 336., 24. o.) 3. cikkének (1) bekezdése.

37 2014. december 11-i Carbunión kontra Tanács végzés, C-99/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2446, 28. és 31. pont.

63. A Du Pont De Nemours ítéletben [38] a Bíróság azt állapította meg, hogy nem lehet csak a 91/414/EGK irányelv [39] azon rendelkezésének megsemmisítését kérni, amely szerint 2008. június 30-án járt le a fluzilazol (mezőgazdasági terményeken gombaölő szerként használt hatóanyag) ezen irányelv I. mellékletébe való felvételének időszaka (a tagállam csak akkor engedélyezhet valamely növényvédő szert, ha az abban található hatóanyagok fel vannak sorolva e mellékletben, valamint kizárólag az e mellékletben szereplő feltételek teljesülése esetén). A Bíróság szerint a 91/114 irányelv célja „az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítása" volt. Ebből következően, kizárólag az időbeli feltétel megsemmisítése „azt eredményezné, hogy a fluzilazol […] 2008. június 30. után is szerepelne [ezen] irányelv I. mellékletében", vagyis e hatóság az I. mellékletben „kevésbé szigorú korlátozások mellett [szerepelne], mint amelyeket az irányelv előír", így annak hatálya ezáltal megváltozna. [40] Ezzel szemben a jelen ügyben a dömpingellenes vámok kivetésére semmilyen feltétel nem vonatkozik. Ezenfelül a szóban forgó rendelet 3. cikkének megsemmisítése semmiféleképpen nem eredményezhet magasabb vagy alacsonyabb vámokat, mivel e vámok mértékét e rendelet 1. cikkében rögzítik.

64. A Németország kontra Parlament és Tanács ítéletben [41] a Bíróság teljes egészében megsemmisítette a 98/43/EK irányelvet, [42] amely tiltotta a dohánytermékek reklámozását és szponzorálását, azzal az indokkal, hogy az nem alapítható az EK-Szerződés 100a. cikkére (jelenleg, módosítást követően EUMSZ 114. cikk), amely felhatalmazza a Tanácsot, hogy intézkedéseket fogadjon el a belső piac megteremtését és működését célzó rendelkezések közelítése érdekében. Ennek oka az volt, hogy a dohánytermékek reklámozása és szponzorálása minden formájának a 98/43 irányelvben szereplő tilalma nem volt indokolható a reklámhordozók szabad mozgását vagy a reklámszolgáltatások szabadságát akadályozó tényezők felszámolásának szükségességével. A Bíróság szerint ugyanakkor ez kizárólag a szállodákban használt tárgyakon (plakátokon, napernyőkön, hamutartókon) megjelenő reklámok tilalmára, illetve a mozireklámok tilalmára volt igaz, mivel a reklámozás ilyen formái nem könnyítik meg az érintett termékek kereskedelmét. Nem volt igaz ugyanakkor a dohánytermékek reklámozására a képes folyóiratokban, hetilapokban és hírlapokban, mivel a reklámozás e formájának betiltása elősegíthette a sajtótermékek szabad mozgását. [43] Mindazonáltal a Bíróság teljes egészében megsemmisítette a 98/43/EK irányelvet. Ennek oka az volt, hogy „[t]ekintettel […] a dohánytermékek reklámozása és szponzorálása tilalmának [a 98/43 irányelv] által elrendelt általános jellegére, az irányelv részleges megsemmisítése azzal járna, hogy a Bíróság módosítaná az irányelv rendelkezéseit" [44]. Ahogy azt Fennelly főtanácsnok megjegyezte, „a reklámozás tilalmának potenciális jogszerűsége egyes médiumokban nem tükröződik [a 98/43 irányelv] szövege egyetlen elkülönült és elválasztható részében sem". Ennélfogva a főtanácsnok véleménye szerint a részleges megsemmisítés „eredményeként a Bíróság az értelmezés révén kreatív módon újraírná az intézkedést. Nincs olyan egyértelműen elkülöníthető rendelkezés, amely lehetővé tenné a megsemmisítés elkerülését. [45] Ezzel szemben a jelen ügyben a szóban forgó rendelet 3. cikke lehetővé teszi ennek elkerülését.

38 2013. április 12-i Du Pont de Nemours (France) és társai kontra Bizottság ítélet, T-31/07, nem tették közzé, EU:T:2013:167.

39 A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1991. július 15-i irányelv (HL 1991. L 230., 1. o.).

40 2013. április 12-i Du Pont de Nemours (France) és társai kontra Bizottság ítélet, T-31/07, EU:T:2013:167, 85. pont.

41 2000. október 5-i Németország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-376/98, EU:C:2000:544.

42 A dohánytermékek reklámozására és szponzorálására vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1998. július 6-i 98/43/EK parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 213., 9. o.).

43 2000. október 5-i Németország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-376/98, EU:C:2000:544, 98. és 99. pont.

44 2000. október 5-i Németország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-376/98, EU:C:2000:544, 117. pont.

45 Fennelly főtanácsnok Németország kontra Parlament és Tanács ügyre vonatkozó 2000. június 15-i indítványa, C-376/98, EU:C:2000:324, 127. pont.

65. A Government of Gibraltar kontra Bizottság végzésben [46] a Bíróság azt állapította meg, hogy csak a 2009/95/EK bizottsági határozat [47] teljes egészének megsemmisítését lehet kérni. A 2009/95 határozatban a Bizottság felvett egy gibraltári területet a 92/43/EGK tanácsi irányelv [48] (a továbbiakban: élőhelyirányelv) értelmében vett közösségi jelentőségű területek listájára. A Government of Gibraltar nem kérhette a 2009/95 határozat megsemmisítését kizárólag annyiban, amennyiben az a szóban forgó területet az Egyesült Királyság területén található földrajzi területekre is kiterjesztette. A Bíróság szerint azokra a különböző földrajzi területekre, amelyekből a szóban forgó terület állítólagosan állt, nem hivatkoztak a 2009/95 határozatban, és azokat a Government of Gibraltar sem jelölte meg. Ezenfelül az élőhelyirányelv rendszerében a terület nem bontható különböző területekre. [49] A Government of Gibraltar kontra Bizottság végzésben az élőhelyirányelv rendelkezéseiből kitűnt, hogy a közösségi jelentőségű területnek minősíthető területet egészében kell értékelni. Ezzel szemben a jelen esetben nem releváns, hogy a dömpingellenes vámokat és a kötelezettségvállalást együttesen értékelték az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár szempontjából. Ennek oka az, hogy amennyiben az intézmények úgy tekintették volna, hogy csak a vámok és a kötelezettségvállalás kombinációja küszöbölhetné ki a kárt, akkor nem írták volna elő a minimális importárat a vámok alóli mentesség formájában.

66. Megállapítom, hogy a Törvényszék által a megtámadott végzés 57. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem alkalmazható a jelen ügyre.

67. Negyedszer, ellentétben a Bizottság érvelésével, kizárólag a szóban forgó rendelet 3. cikkének megsemmisítése nem módosítaná az egyfelől a Tanács és a Bizottság, [50] másfelől az Unió bírósága [51] között fennálló intézményi egyensúlyt.

68. Hangsúlyozom, hogy kizárólag a 3. cikk megsemmisítése pusztán egy, a Tanács és a Bizottság által korábban elfogadott intézkedés, az 1. cikk alkalmazását eredményezné. A Bíróság nem döntene meghatározott típusú dömpingellenes intézkedés előírásáról (értékvámok, például rögzített összegű vám helyett). Nem is számítaná ki az ilyen vámok mértékét.

69. Ezenfelül nem lehet úgy érvelni, hogy egy uniós jogi aktus részleges megsemmisítése megváltoztatná az intézményi egyensúlyt, mivel először is az EUMSZ 264. cikk első bekezdése által a Bíróságra ruházott, az uniós jogi aktus egészének megsemmisítésére irányuló hatáskör magával vonja az aktus pusztán részleges megsemmisítésére irányuló hatáskört, [52] másodszor pedig e hatáskör nem korlátlan, mivel, amint azt fent kifejtettem, a részleges megsemmisítés nem eredményezi az aktus lényeges tartalmának megváltozását. [53]

46 2012. július 12-i Government of Gibraltar kontra Bizottság végzés, C-407/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:46.

47 A mediterrán biogeográfiai régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó, második alkalommal frissített jegyzéknek a 92/43/EGK tanácsi irányelv alapján történő elfogadásáról szóló, 2008. december 12-i határozat (HL 2009. L 43., 393. o.).

48 A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i irányelv (HL 1992. L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.).

49 2012. július 12-i Government of Gibraltar kontra Bizottság végzés, C-407/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:46, 31–33. pont.

50 Meg kell jegyezni, hogy a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló, 2014. január 15-i 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 18., 1. o.) hatálybalépése óta a Bizottság fogadja el a végleges dömpingellenes vámokat és nem a Tanács. E tekintetben lásd: Scharf, T., „Decision-Making in EU Trade Defence Cases After Lisbon: An Institutional Anomaly Addressed?”, in: Herrmann, C., Simma, B. és Streinz, R. (szerk.), *Trade Policy between Law, Diplomacy and Scholarship. Liber amicorum in memoriam Horst G. Krenzler*, Springer, 2015, 395–406. o.

51 A Bizottság érvelése a következő. A Bizottságnak és a Tanácsnak kell eldöntenie, hogy melyik dömpingellenes intézkedést kell alkalmazni. Ugyanakkor kizárólag a 3. cikk megsemmisítése azt eredményezné, hogy a 3. cikkben hivatkozott kötelezettségvállalás helyébe az 1. cikkben rögzített dömpingellenes vámok lépnek. Másként fogalmazva, kizárólag a 3. cikk megsemmisítése a Bíróság számára tenné lehetővé, hogy eldöntse, melyik dömpingellenes intézkedést kell alkalmazni. Ennélfogva kizárólag a 3. cikk megsemmisítése módosítaná az egyfelől a Tanács és a Bizottság, másfelől az Unió bírósága között fennálló intézményi egyensúlyt. Kizárólag a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítése tenné lehetővé az intézményi egyensúly tiszteletben tartását, mivel így a Bizottságra és a Tanácsra hárulna az új dömpingellenes intézkedések előírása, annak érdekében, hogy megfeleljenek a megsemmisítést kimondó ítéletnek.

52 Kokott főtanácsnok Bizottság kontra Verhuizingen Coppens ügyre vonatkozó indítványa, C-441/11 P, EU:C:2012:317, 25. pont.

53 Tesauro főtanácsnok Franciaország és társai kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-68/94 és C-30/95, EU:C:1997:54, 142. pont.

70. Ennélfogva úgy vélem, hogy az első fellebbezési jogalap megalapozott, és a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikke nem választható el e rendelet többi részétől. Így a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni.

71. A teljesség kedvéért azonban az alábbiakban megvizsgálom a második fellebbezési jogalapot.

B. A második fellebbezési jogalap

1. A felek érvei

72. Második fellebbezési jogalapjával a SolarWorld előadja, hogy a Törvényszék megsértette a Charta 47. és 20. cikkét, amikor a megtámadott végzés 53–60. pontjában és különösen e végzés 55. és 59. pontjában azt állapította meg, hogy a kereset elfogadhatatlan.

73. A Charta 47. cikkének megsértését illetően a SolarWorld előadja, hogy bár megállapítást nyert, hogy az uniós gyártókat egyedileg érintik a dömpingellenes intézkedéseket előíró rendeletek, *semmilyen* hatékony bírósági jogorvoslat nem állna rendelkezésükre, ha nem kérhetnék e rendeletek részleges megsemmisítését. E tekintetben a SolarWorld hangsúlyozza, hogy az 513/2013 rendelet, valamint a 2013/423 és a 2013/707 határozatok megsemmisítése iránti kereseteit elfogadhatatlanság miatt elutasították.

74. A Charta 20. cikkének megsértését illetően a SolarWorld előadja, hogy a szóban forgó rendelet részleges megsemmisítése iránti keresete elfogadhatatlannak nyilvánításával, amellyel egyidejűleg a kínai exportőrök e rendelet megsemmisítése iránti kérelmét elfogadhatónak nyilvánította, a Törvényszék nem részesítette egyenlő bánásmódban az uniós gyártókat és a kínai exportőröket.

75. A Tanács szerint a második fellebbezési jogalapot el kell utasítani. A Tanács rámutat, hogy a 47. cikk Chartába való beillesztésének nem volt célja a Szerződések által meghatározott bírósági felülvizsgálat rendjének, különösen a közvetlen keresetek Európai Unió Bírósága előtti elfogadhatóságára vonatkozó szabályoknak a megváltoztatása. A Charta 20. cikkének megsértését illetően meg kell állapítani, hogy e kifogás elfogadhatatlan, mivel azt nem hozták fel a Törvényszék előtt. Emellett az mindenképpen elfogadhatatlan, mivel a SolarWorld és a kínai gyártók vonatkozásában nem alkalmaztak eltérő bánásmódot. Ennek oka, hogy a SolarWorld kérhette volna a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítését.

76. A Bizottság előadja, hogy a második fellebbezési jogalap megalapozatlan. A Charta 47. cikkének megsértése kapcsán a Bizottság először is hangsúlyozza, hogy e rendelkezés célja nem a Szerződések által meghatározott bírósági felülvizsgálat rendjének megváltoztatása volt, másodszor előadja, hogy a SolarWorld a 2013/423 és a 2013/707 határozatok megsemmisítése iránti valójában előterjesztett egy keresetet, és harmadszor rámutat, hogy előterjeszthetett volna a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítésére irányuló keresetet. A Charta 20. cikkének megsértését illetően a Bizottság arra hivatkozik, hogy a SolarWorld és a kínai gyártók vonatkozásában nem alkalmaztak eltérő bánásmódot, mivel a SolarWorld előterjeszthetett volna a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítésére irányuló keresetet, továbbá kérhette volna az ítélet hatályának felfüggesztését mindaddig, amíg e rendelet helyébe nem lép egy újabb, magasabb dömpingellenes vámokat kivető rendelet.

2. Értékelés

a) Az elfogadhatóságról

77. A Tanács úgy érvel, hogy a Charta 20. cikkének megsértésére alapított kifogás elfogadhatatlan, mivel azt a Törvényszék előtt nem hozták fel.

78. Az igaz, hogy a SolarWorld a Tanács elfogadhatatlansági kifogására adott válaszában a Törvényszék előtt nem hozott fel a Charta 20. cikkének megsértésére alapított kifogást. Ennélfogva a második fellebbezési jogalap álláspontom szerint elfogadhatatlan, amennyiben az a Charta 20. cikkének megsértésére hivatkozik.

79. Mindazonáltal a teljesség kedvéért megvizsgálom, hogy a SolarWorld keresetének elfogadhatatlanként való elutasításával a Törvényszék megsértette-e a Charta 20. cikkét.

b) A jogalap érdeméről

80. Második fellebbezési jogalapjával a SolarWorld előadja, hogy keresetének elfogadhatatlanként való elutasításával a Törvényszék megsértette a Charta 47. és 20. cikkét.

81. Álláspontom szerint a második fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

82. Először is, ami a Charta 47. cikkének állítólagos megsértését illeti, az igaz, ahogy fent említettem, hogy a SolarWorld 2013/707 határozat – amellyel a Bizottság elfogadta az exportáló gyártók által felajánlott kötelezettségvállalást – megsemmisítése iránti keresetét elutasították, mint elfogadhatatlant, azon az alapon, hogy „egy kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló […] határozat nem keletkeztet olyan joghatásokat, amelyek közvetlenül befolyásolhatják az érintett termékek olyan uniós gyártóinak a helyzetét, mint [a SolarWorld]”[54]. A SolarWorldnek a Bizottság 2014. szeptember 15-i levelében található, a Bizottság részéről a kötelezettségvállalásban rögzített minimális importárat kiigazító határozatának megsemmisítése iránti keresetét a Törvényszék érdemben elutasította, „anélkül, hogy szükséges [lett volna] megvizsgálni annak elfogadhatóságát”[55].

83. Megjegyzem ugyanakkor, a Chartához fűzött magyarázatok szerint a 47. cikknek „nem célja a Szerződések által meghatározott bírósági felülvizsgálat rendjének, különösen a közvetlen keresetek Európai Unió Bírósága előtti elfogadhatóságára vonatkozó szabályoknak a megváltoztatása”[56]. Ebből következően, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szabályozott elfogadhatósági feltételeket a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog fényében kell értelmezni, anélkül azonban, hogy ez az említett Szerződésben kifejezetten előírt feltételek figyelmen kívül hagyásához vezetne.[57]

84. Ezenfelül a Bíróság előtt felmerülő kérdés az, hogy előterjeszthető-e kizárólag a szóban forgó rendelet 3. cikkének megsemmisítése iránti kereset. Amennyiben a Bíróság azt állapítaná meg, hogy e rendelkezés nem választható el a jogi aktus többi részétől, úgy még mindig keresetet lehetne indítani a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítése iránt. E tekintetben nem lehet arra hivatkozni, hogy e

54 2015. január 14-i SolarWorld és társai kontra Bizottság végzés, T-507/13, EU:T:2015:23, 52. pont.

55 2017. február 16-i SolarWorld kontra Bizottság ítélet, T-783/14, nem tették közzé, EU:T:2017:88, 59. pont.

56 Magyarázatok az Alapjogi Chartához (HL 2007. C 303., 17. o.).

57 2016. november 24-i Ackermann Saatzucht és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-408/15 P és C-409/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:893, 50. pont; 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 98. pont.

rendelet egészének megsemmisítése nem szolgálna hasznos célt a SolarWorld szempontjából. Ennek oka, hogy a SolarWorld kérhetné a szóban forgó rendelet egészének megsemmisítését, valamint azt, hogy a Bíróság függessze fel e megsemmisítés hatályát mindaddig, amíg az intézmények elfogadják a megsemmisítést kimondó ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket.[58]

85. Ennélfogva úgy vélem, hogy a Charta 47. cikkének megsértésére alapított kifogást el kell utasítani.

86. Másodszor, a Charta 20. cikkének állítólagos megsértését illetően úgy vélem, hogy amennyiben a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikke nem választható el a rendelet többi részétől és a SolarWorld nem kérheti a szóban forgó rendelet részleges megsemmisítését, akkor a SolarWorlddel szemben nem alkalmaznának az exportáló gyártóktól eltérő bánásmódot. Ahogy fent említettem, a Törvényszék Canadian Solar ítéletéből az következik, hogy az exportáló gyártók nem kérhetik a szóban forgó rendelet részleges megsemmisítését (mivel az 1. cikk nem választható el e rendelet többi részétől).[59]

87. Ebből következően, amennyiben a Bíróság úgy ítélné meg, hogy elfogadható a Charta 20. cikkének megsértésére alapított kifogás, álláspontom szerint el kell utasítania azt, mint megalapozatlant.

88. Megállapítom, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a szóban forgó rendelet 3. cikke nem választható el e rendelet többi részétől. Ebből következően a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni.

89. A megfellebbezett ítélet vagy végzés hatályon kívül helyezése esetén a Bíróság alapokmányának 61. cikke azt írja elő, hogy a Bíróság az ügyet határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez, vagy ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti.

90. A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott végzésben nem vizsgálta meg azt a kérdést, hogy a SolarWorld rendelkezik-e kereshetőségi joggal arra, hogy az első fokon a Tanács által megtámadott, szóban forgó rendelet 3. cikkének megsemmisítését kérje. Ezt a felek által a Bíróság elé terjesztett írásbeli beadványokban sem említették. Ugyanez érvényes a fellebbezés érdemére vonatkozó kifogásokra. Ennélfogva a jelen esetben a per állása nem teszi lehetővé a határozathozatalt.

91. Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé, a költségekről pedig jelenleg nem szükséges határozni.

VI. Végkövetkeztetések

92. A fenti megfontolások fényében azt javaslom a Bíróságnak, hogy a következőképpen határozzon:

– helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2016. február 1-jei T-141/14 SolarWorld és társai kontra Tanács végzését;

– a T-141/14. sz. ügyet utalja vissza az Európai Unió Törvényszéke elé, és

– a költségekről jelenleg ne határozzon.

58 2013. április 12-i Du Pont de Nemours (France) és társai kontra Bizottság ítélet, T-31/07, nem tették közzé, EU:T:2013:167, 99. pont.
59 2017. február 28-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet, T-162/14, nem tették közzé, EU:T:2017:124, 45. pont.